

El Museu i La Unió Liberal

En Joan de Sagarra optà per la reconciliació l'Alcalde Llobet per l'agraïment

RECUPEREM LA HISTORIA

El 16 de desembre a les set de la tarda al Museu de Granollers assistírem a una reunió que podríem anomenar històrica. Traspassada la porta descobrírem ràpidament en el vestíbul que allà hi passava quelcom important. Hi trobàrem els Amics del Museu, algun polític, alguna cara desconeguda de persones de la capital, gent de teatre, però també hi havia uns granollerins que no havien posat mai els peus en aquell edifici des que els hi varen prendre. Sí, alguns Socis de La Unió Liberal hi estaven presents i això era tot un signe del que havia de passar. Signe que podríem anomenar el primer pas positiu vers una reconciliació local.

S'inaugurava una exposició, o si voleu —com diu la tarja de la invitació— una exhibició de «Peces de Museu» i el Delegat de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Sr. Joan de Segarra, havia de fer un parlament sobre «Els Museus, avui». Aquell doble acte esdevindria —i no per atzar— un dia clau dins del procés de la recuperació de la nostra història.

La Junta Provisional del Museu s'havia encarregat de treure la pols i restaurar el que formava part del patrimoni del vell Museu de Can Molina, que amb urgència s'havia emmagatzemat, sense gaires condicions, a l'antic Col·legi Municipal de Segon Ensenyament del carrer Corró. Ara ens oferien un recull de les peces netes i polides, ordenades i catalogades. Un treball digne de tota lloança i que cal que sigui visitat pels nostres conciudadans, que en són els destinataris.

UN DEUTE AMB LA UNIO LIBERAL

En Joan de Sagarra també va treure la pols. Va parlar amb tota naturalitat i senzillesa. Públicament va treure el vel del deute que es té a La Unió Liberal. Aquell silenci tens de la sessió es trencà amb uns breus aplaudiments. Cal —digué— que en el Mu-

seu s'hi faci una exposició monogràfica del que ha estat i significa La Unió Liberal.

Per situar, caldria explicar que en la taula presidencial s'hi trobava a més de l'illustre conferenciant, el senyor Jordi Maragall, Director de Cultura de la Generalitat de Catalunya i el nostre batlle, Francesc Llobet. Aquestes paraules seguien a la felicitació que va adreçar a la ciutat de Granollers pel magnífic Museu.

UNA POLITICA MUSEISTICA MUNICIPAL

Després ens va parlar de l'estudi prospectiu que es fa sobre els museus de Barcelona per veure'n quina política s'ha portat. Va parlar de supòsitos i percentatges i de l'organigrama de la Delegació de Cultura de Barcelona, per plantejar-nos el primer problema que tenen, que no és altre que la financiació. Ens digué que estan estudiant quina imatge en té, el barceloní, dels seus museus, que la majoria són municipals. Cal saber la situació actual de les peces i la tasca

pedagògica que estan portant. Denuncià el minifundisme museístic per donar satisfacció a uns senyors, fent retret al museu Picasso i al de Clarà. Parlà que s'han de fusionar, incloure-hi biblioteques, que s'han de convertir en centres de cultura, en el que hi hagin exposicions itinerants.

Aquest estudi afirmà que era el primer pas per arribar a una política dels museus de Catalunya. Que sentaran alternatives, que seran debatudes públicament i que se'n farà un llibre blanc. De moment la Generalitat escolta per actuar més endavant. Manifestà la necessitat d'una descentralització dels museus. Que en aquests centres cal que s'hi trobi la manera de viure dels catalans, en les arts i la ciència. Com en el cas de la Unió Liberal que inclou un aspecte molt important de la vida de Granollers.

UNA ALTRA POLITICA MUNICIPAL

El breu i concís parlament fou aplaudit i passà la paraula a l'alcalde Llobet, que agrai el camí que havia mar-

Façana de La Unió Liberal, avui Museu de Granollers